RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Algemene Vergadering

A R R E S T

nr. 222.142 van 18 januari 2013
in de zaak A. 195.635/g-125

In zake : Els VAN DEN EEDE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Dirk Lindemans en Aube Wirtgen
kantoor houdend te Brussel
Keizerslaan 3
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van Justitie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Emmanuel Jacubowitz
kantoor houdend te Brussel
Tedescolaan 7
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomende partij :

Hugues HELLEBAUT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat David Renders
kantoor houdend te Brussel
Winston Churchilllaan 253/40
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. Het beroep, ingesteld op 22 februari 2010, strekt tot de nietigverklaring van het koninklijk besluit van 15 december 2009, waarbij Hugues Hellebaut wordt benoemd tot gerechtsdeurwaarder in het gerechtelijk arrondissement Brussel én van de impliciete weigering om Els Van Den Eede te benoemen in het ambt van gerechtsdeurwaarder.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 210.666 van 25 januari 2011 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

De verzoekster heeft een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekster heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomende partij heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 15 april 2011. De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Eerste auditeur Werner Weymeersch heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De tussenkomende partij heeft een laatste memorie ingediend.

Bij beschikking van 20 april 2012 is de zaak verwezen naar de algemene vergadering van de afdeling Bestuursrechtspraak.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 4 december 2012.

Staatsraad Eric Brewaeys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Aube Wirtgen, die verschijnt voor de verzoekster, advocaat Anthony Poppe, die loco advocaat Emmanuel Jacubowitz verschijnt

voor de verwerende partij, en advocaat Emmanuelle Gonthier, die loco advocaat David Renders verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Werner Weymeersch heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Met een bericht in het Belgisch Staatsblad van 10 maart 2009 wordt aangekondigd dat een betrekking van gerechtsdeurwaarder in het gerechtelijk arrondissement Brussel vacant werd verklaard.

De verzoekster dient hiervoor haar kandidatuur in bij aangetekende brief van 3 april 2009. De tussenkomende partij doet dit bij aangetekende brief van 2 april 2009. In totaal stellen er zich negenentwintig personen kandidaat voor deze betrekking.

3.2. De procureur des Konings te Brussel verleent op 28 mei 2009 een "gunstig advies", zowel voor de verzoekster als voor de tussenkomende partij.

De procureur-generaal bij het hof van Beroep te Brussel verleent op 29 mei 2009 een "gunstig tot zeer gunstig" advies, zowel voor de verzoekster als voor de tussenkomende partij.

3.3. De Raad van de arrondissementskamer van het gerechtelijk arrondissement Brussel (hierna: arrondissementskamer) geeft over elk van de kandidaten een advies, overeenkomstig een standaardformulier vastgesteld bij omzendbrief nr. 116 van de minister van Justitie van 7 april 2008 betreffende de adviesprocedure bij de benoeming van gerechtsdeurwaarders. Volgens dat

formulier wordt een kandidaat gequoteerd op zijn bekwaamheid en zijn vaardigheid, en bedraagt het totaal te behalen punten 50. In zijn adviezen van 30 juni 2009 geeft de arrondissementskamer aan de verzoekster een eindquotering van 40,5/50 punten, en aan de tussenkomende partij een eindquotering van 42/50 punten.

3.4. Overeenkomstig de genoemde omzendbrief nr. 116 worden de kandidaten vervolgens beoordeeld door de bevoegde dienst van de federale overheidsdienst Justitie. Die beoordeling slaat met name op de anciënniteit en de beroepservaring, enerzijds, en op andere activiteiten en elementen gerelateerd aan het ambt, anderzijds. Op het eerste criterium staan 40 punten, op het tweede criterium 10 punten.

De verzoekster verkrijgt respectievelijk 24/40 en 2/10 punten. De tussenkomende partij verkrijgt respectievelijk 30/40 en 5/10 punten.

In totaal behaalt de verzoekster aldus een score van 66,5/100 punten, terwijl de tussenkomende partij een totaal van 77/100 punten behaalt. De tussenkomende partij is van alle kandidaten de kandidaat die de beste score behaalt.

3.5. Bij koninklijk besluit van 15 december 2009 wordt de tussenkomende partij benoemd tot gerechtsdeurwaarder in het gerechtelijk arrondissement Brussel. Dit benoemingsbesluit is gegrond op onder meer de volgende overwegingen:

> "Overwegende dat de Raad van de arrondissementskamer van gerechtsdeurwaarders van Brussel op basis van het door de kandidaten ingevulde standaard CV en de door de bevoegde gerechtsdeurwaarders ingevulde formulieren 'gemotiveerd advies' aan alle kandidaten een globaal advies heeft gegeven met een quotering op vijftig punten;
>
> Overwegende dat de dames Crabbe Fernande en Maertens Anne en de heren Walravens Peter en Quentin Dubray reeds benoemd zijn op eerder gepubliceerde vacante plaatsen van gerechtsdeurwaarder in het gerechtelijk arrondissement Brussel;

Overwegende dat vanuit een bezorgdheid om goed bestuur er moet tegemoet gekomen worden aan een maximale objectivering en aan een afdoende motivering van de besluitvorming; dat hiertoe niet alleen de adviesprocedure werd gestandaardiseerd maar eveneens aan de kandidaten werd gevraagd een standaard CV te gebruiken;

Overwegende dat op die manier de door de kandidaten ter beschikking gestelde informatie kan worden vergeleken en de verdiensten kunnen worden afgewogen;

Overwegende dat inzake anciënniteit de globale ervaring, de ervaring in het gerechtelijk arrondissement van het vacante kantoor, de ervaring in de stad of gemeente waarin het kantoor gelegen is, de ervaring in het kantoor zelf en het totaal aantal plaatsvervangingen in aanmerking komen voor de weging;

Overwegende dat de heer Hellebaut Hugues, voor het eerste gedeelte van de quotering, met betrekking tot de globale ervaring, de beste score behaalt met dertig punten op veertig daar hij op het ogenblik van de publicatie van de vacature meer dan dertien jaar globale beroepservaring en meer dan elf jaar ervaring in het gerechtelijk arrondissement Brussel en in de gemeente waar het kantoor vacant is kon doen gelden;

Overwegende dat naast de verworven kennis, opleidingen, activiteiten gerelateerd aan het ambt, en alle andere nuttige ervaring een meerwaarde kunnen betekenen voor de uitoefening van het ambt van gerechtsdeurwaarder; dat de heer Hellebaut Hugues hier een score behaalt van zes *(sic)* punten op tien;

Overwegende dat betrokkene bijgevolg een totale score behaalde van zevenenzeventig punten op honderd en aldus de best gerangschikte kandidaat is;

Overwegende dat de heer Hellebaut Hugues op 1 juni 1999 het getuigschrift behaalde van de kennis van de Nederlandse taal afgeleverd door het Ministerie van Justitie;

Overwegende dat betrokkene aan alle wettelijke benoemings- en taalvoorwaarden voldoet;

Overwegende dat de adviezen van de procureur-generaal bij het hof van beroep te Brussel en de procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg te Brussel gunstig zijn omtrent de voorgedragen kandidaat;

Overwegende dat op grond van de vergelijking van alle vooropgestelde elementen inzake adviesvorming en beroepservaring de heer Hellebaut Hugues als de meest geschikte kandidaat dient te worden weerhouden voor het ambt van gerechtsdeurwaarder in het gerechtelijk arrondissement Brussel."

Dit is het bestreden besluit. Het wordt bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 22 december 2009.

3.6. Bij ministerieel besluit van 17 december 2009 wordt het kantoor van de tussenkomende partij gevestigd in Brussel.

IV. De ontvankelijkheid

A. Met betrekking tot de impliciete weigering om te benoemen.

Standpunt van de partijen

4. In de memorie van antwoord stelt de verwerende partij met verwijzing naar de rechtspraak van de Raad van State dat het verzoekschrift niet ontvankelijk is in de mate dat de verzoekster de vernietiging nastreeft van de impliciete weigering haar te benoemen. Zij stelt niet de rechtsplicht te hebben de verzoekster te benoemen.

De tussenkomende partij voert een gelijkaardige exceptie aan en stelt dat wanneer iemand benoemd moet worden, het wel zijzelf is. Zij wijst er voorts op dat de verzoekster geen middel aanvoert ten aanzien van het tweede voorwerp van het beroep. Ook om die reden is het beroep volgens haar niet ontvankelijk.

Beoordeling

5. De verzoekster laat deze exceptie onbesproken in de memorie van wederantwoord. Zij dient geen laatste memorie in waarin zij kritiek levert op het standpunt van de auditeur die adviseert de exceptie in te willigen. In de gegeven omstandigheden wordt aangenomen dat de verzoekster niet meer volhardt in haar verzoek tot nietigverklaring van de impliciete weigering. Er hoeft dan ook geen uitspraak te worden over gedaan.

B. Met betrekking tot het belang

Standpunt van de tussenkomende partij

6. De tussenkomende partij werpt op dat bij ministerieel besluit van 17 december 2009 de studie gevestigd wordt te Elsene. Tegen dit besluit werd door de verzoekster geen beroep tot nietigverklaring ingediend, zodat het definitief is geworden. Hieruit leidt de tussenkomende partij af dat de verzoekster niet langer over het rechtens vereiste belang beschikt om de vernietiging van de thans bestreden beslissingen te benaarstigen. Om haar belang te behouden diende de verzoekster immers alle met de eerste bestreden beslissing verbonden handelingen te bestrijden.

Beoordeling

7. De vestiging van het kantoor van een gerechtsdeurwaarder staat, wat het statuut van de benoemde kandidaat betreft, los van de benoeming tot het ambt van gerechtsdeurwaarder. Een gebeurlijke vernietiging van die navolgende akte zou zonder invloed blijven op de rechtstoestand van de tussenkomende partij, zoals deze voortvloeit uit de bestreden beslissing. De exceptie moet om die reden worden verworpen.

V. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

8. De verzoekster neemt een eerste middel uit de onbevoegdheid van de minister van Justitie, uit de schending van de artikelen 509, 510 en 512 van het Gerechtelijk Wetboek, artikel 3 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, artikel 190 van de Grondwet, artikel 6 van de wet van 31 mei 1961 betreffende het gebruik der talen in wetgevingszaken, het opmaken, bekendmaken en inwerkingtreden van wetten en verordeningen en

artikel 56, § 1, van de gecoördineerde wetten van 18 juli 1966 op het gebruik van de talen in bestuurszaken. Zij stelt dat de omzendbrief nr. 116 van 7 april 2008, met betrekking tot de benoeming van gerechtsdeurwaarders, uitgaande van de minister van Justitie, onwettig is en derhalve buiten toepassing moet worden gelaten krachtens artikel 159 van de Grondwet.

9. De verwerende partij verwijst naar de rechtspraak waarin de Raad van State de voorwaarden heeft bepaald waaraan een omzendbrief moet voldoen om verordenend te zijn. Is één van die voorwaarden niet vervuld, dan kan niet worden gesproken van een verordenende omzendbrief. Zij stelt dat de betrokken omzendbrief geen verordenend karakter heeft en louter een aantal aanbevelingen bevat. De minister beschikt immers niet over de bevoegdheid diegene die de richtlijn moet toepassen te binden noch over middelen om zelf de handhaving van de richtlijnen af te dwingen. De omzendbrief strekt er enkel toe naar de adviserende instanties te communiceren over de wijze waarop de minister de aan hem toegewezen discretionaire beoordelingsbevoegdheid wenst uit te oefenen en bijgevolg aan deze instanties te vragen hem daarbij van dienst te willen zijn door dezelfde werkwijze te hanteren. Er is dus niet voorzien in enige inhoudelijke regel ter vergelijking van de titels en verdiensten van de kandidaten. Vermits de minister met betrekking tot de benoeming van de kandidaten over een zeer grote discretionaire beoordelingsbevoegdheid beschikt mocht hij een omzendbrief uitvaardigen teneinde in het belang van de openbaarheid, de rechtszekerheid en het gelijkheidsbeginsel, de principes die hij bij de benoeming zal hanteren, bekend te maken.

10. In de memorie van wederantwoord repliceert de verzoekster dat de omzendbrief nr. 116 niet louter interpretatief of indicatief van aard is, maar wel degelijk een verordenend karakter heeft. Zij verwijst daarvoor naar het arrest Flocque nr. 205.149 van 14 juni 2010 waarin werd geoordeeld dat de bestreden benoeming steunde op een nietige omzendbrief en bijgevolg ook nietig was.

11. In de memorie van tussenkomst stelt de tussenkomende partij dat de omzendbrief geen regels bevat waarvan de steller ervan wou dat ze verplichtend zouden worden opgelegd. Niets laat immers toe te concluderen dat

de minister van Justitie in de benoemingsprocedure wou tussenkomen door de verschillende organen te verplichten de door hem uitgewerkte beleidslijnen te volgen. In de omzendbrief heeft de minister enkel verduidelijkt hoe hij de verschillende hem voorgelegde dossiers zal behandelen. Op geen enkel ogenblik heeft hij bepaald dat de verschillende dossiers enkel zouden worden behandeld wanneer ze aan de voorgeschreven werkmethode beantwoorden. Geen enkele ontvankelijkheidsvoorwaarde werd toegevoegd aan de regels neergelegd in het Gerechtelijk Wetboek. Tot slot kan uit het volgen van de beleidslijnen van de minister door de adviesinstanties niet worden afgeleid dat deze laatste geen gebruik zouden hebben gemaakt van hun eigen beoordelingsbevoegdheid. De minister is bovendien slechts één van de schakels in de procedure tot benoeming van een gerechtsdeurwaarder. Hij is derhalve niet bij machte, bij wege van een eenvoudige omzendbrief, verplicht na te leven regels aan de overige overheden op te leggen. Die verschillende overheden beschikken immers over een ruime onafhankelijkheid en zelfstandigheid ten aanzien van de minister van Justitie (sommige organen hebben zelfs rechtspersoonlijkheid; er is ook geen sprake van een hiërarchisch gezag of voogdij). Tot slot wordt erop gewezen dat de minister niet de bevoegde overheid is om te benoemen maar de Koning.

Beoordeling

12. Met de omzendbrief nr. 116 van 7 april 2008 betreffende de adviesprocedure bij de benoeming van gerechtsdeurwaarders, heeft de minister van Justitie de Nationale Kamer van gerechtsdeurwaarders en de Arrondissementskamers van gerechtsdeurwaarders erop gewezen dat er nood is aan een geobjectiveerd systeem om de titels en de verdiensten van de kandidaten te vergelijken en dat hij daarom de procedure voor het indienen van de kandidaturen en voor de adviesverlening wenste te standaardiseren. Hij “beveelt aan” de volgende “nieuwe werkwijze” te volgen: de kandidaten voegen een standaard curriculum vitae bij hun kandidatuur evenals een “gemotiveerd advies” van de verschillende vroegere en huidige werkgevers waarin de kandidaten beoordeeld worden wat betreft verschillende aspecten van hun “bekwaamheid” en hun “vaardigheden”; op basis van die stukken wordt aan de arrondissementskamer gevraagd een “globaal advies” op te stellen waarin zij de

verschillende aspecten van de bekwaamheid en de vaardigheid van de kandidaat beoordeelt, waardeert op een voorgeschreven cijfertabel en daaraan een "eindconclusie, gemotiveerd door objectieve overwegingen" verbindt. Op grond van het aldus samengesteld dossier en op basis van "een aantal thans vastgestelde objectieve criteria" maakt de FOD Justitie "een algemene quotering per kandidaat" die omgezet wordt in een rangschikking. Van het curriculum vitae, het gemotiveerd advies en het globaal advies wordt een model bijgevoegd; omtrent de opdracht van de FOD Justitie en van de minister vermeldt de omzendbrief nr. 116:

> "Eens de bevoegde dienst van de FOD Justitie alle stukken heeft ontvangen, zal mijn administratie een dossier opstellen. Er zal hierbij gebruik gemaakt worden van een aantal objectieve criteria.
>
> • Ten eerste zal er worden rekening gehouden met de anciënniteit/beroepservaring. Hierbij wordt volgend onderscheid gemaakt:
> - Globale ervaring
> - Ervaring in het arrondissement van de vacature
> - Ervaring in de stad/gemeente
> - Ervaring in het vacante kantoor
> - Plaatsvervangingen
>
> Deze eerste groep van criteria staat op 40 punten.
> • Ten tweede zal worden gekeken naar het advies en de verschillende criteria die men kan terugvinden in het 'globale advies' van de Raad van de arrondissementskamer. Deze tweede groep van criteria staat op 50 punten.
> • Ten derde zal er rekening worden gehouden met andere activiteiten en elementen gerelateerd aan het ambt. Deze derde groep van criteria staat op 10 punten.
> Eens alle punten zijn toegekend zal men komen tot een objectieve rangschikking.
> Bij mijn uiteindelijke voordracht aan de Koning voor de benoeming van een kandidaat zal ik mij aldus laten leiden door deze rangschikking, de adviezen en door de elementen uit het dossier, dat aldus op gelijkvormige wijze kan worden samengesteld.
> U kan in bijlage het schema van de criteria en de weging vinden.
> Indien de hierboven beschreven procedure door alle betrokken partijen op een correcte manier wordt opgevolgd, zal de benoemingsprocedure van de gerechtsdeurwaarders in de toekomst op een snelle, efficiënte en transparante wijze kunnen gebeuren."

Deze omzendbrief is gesteld als een aanbeveling aan de arrondissementskamers om hun advies te stroomlijnen en aldus een betere vergelijking van de titels en de

verdiensten van de kandidaten mogelijk te maken. Hij bevat daarnaast ook een instructie aan het bestuur dat voor de minister een rangschikking van de kandidaten moet opmaken. De minister acht zich niet gebonden door de rangschikking; hij zal een voordracht formuleren met inachtneming van de rangschikking, de adviezen en de gestroomlijnde gegevens die uit het dossier blijken.

De omzendbrief, zoals hij uitgevaardigd is, is dus te kwalificeren als een beleidslijn die de minister zal hanteren bij de beoordeling van individuele benoemingsdossiers en bevat geen dwingende bepalingen voor iemand buiten het bestuur. Hij stelt de minister niet vrij van het evalueren van de titels en verdiensten van de kandidaten, bindt hem ook niet aan vooropgestelde normen en hij verhindert de arrondissementskamer ook niet in haar advies de gegevens te betrekken die zij dienstig acht.

Uit het bestreden besluit of uit de voorgebrachte dossiers blijkt voorts ook niet dat, in dit concreet geval, de minister de omzendbrief als ware het een reglementair besluit in zijn beoordeling betrokken heeft of aan de kandidaten of de arrondissementskamer opgedrongen heeft. Het blijkt ook niet dat hij in zijn vraag om advies aan de arrondissementskamer gewezen heeft op de verplichting om zich strikt te houden aan de omzendbrief, noch dat de arrondissementskamer zich niet vrijwillig aan de maatstaven vermeld in de omzendbrief gehouden zou hebben.

Een en ander doet besluiten dat de omzendbrief niet als een reglement maar als een loutere beleidslijn in de totstandkoming van het bestreden besluit betrokken is. Het bestreden besluit vindt er geen rechtsgrond in. In die zin is de vraag naar de wettigheid van de omzendbrief, omdat hij in het rechtsverkeer als een reglementair besluit zou gelden, voor deze zaak niet relevant.

Het eerste middel is niet gegrond.

B. *Tweede middel*

Standpunt van de partijen

13. De verzoekster put een tweede middel uit de schending van het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel, de verplichting tot vergelijking van de titels en verdiensten van de kandidaten, en de materiële en de formele motiveringsplicht opgelegd door de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen .

Zij stelt dat de criteria "ervaring in de stad/gemeente" en "ervaring in het vacante kantoor" geen objectieve, wettige en pertinente criteria zijn. Kandidaten die niet reeds werkzaam zijn in de gemeente en in het vacante kantoor zouden geen kans maken. De verzoekster stelt dat in de beoordeling haar enkel een "gunstig" advies vanwege de procureur-generaal bij het hof van beroep van Brussel werd toegerekend, terwijl deze laatste over haar een "gunstig tot zeer gunstig" advies heeft verleend. De verzoekster beklemtoont dat zij wel ervaring heeft in de gemeente Elsene omdat "elke Brusselse gerechtsdeurwaarder dossiers (behandelt) in deze gemeente"

14. De verwerende partij repliceert dat de criteria "ervaring in de stad/gemeente" en "ervaring in het vacante kantoor" niet onwettig zijn. De puntenverdeling die te dezen werd toegekend is niet kennelijk onredelijk. De gerechtsdeurwaarder dient immers vertrouwd te zijn met de mentaliteit en de gewoontes van een bepaalde gemeente om op optimale wijze de dienstverlening te verzekeren. De stelling van de verzoekster als zou er onredelijk veel waarde worden gehecht aan de ervaring binnen het kantoor is eveneens onterecht. Het is immers niet meer dan normaal en komt zelfs ten goede aan de dienstverlening en in het bijzonder aan de continuïteit van de dienst die door de gerechtsdeurwaarder verstrekt wordt dat deze zo vertrouwd mogelijk is met de omgeving door middel van het kantoor zelf. De bewering dat wie geen deel uitmaakt van het kantoor geen kans heeft wordt reeds tegengesproken door de puntenweging zelf en de rangschikking zelf die te dezen werd opgemaakt. De verzoekster heeft geen belang bij de bewering dat de bestreden beslissing niet

steunt op feitelijk juiste motieven. Zowel de verzoekster als de tussenkomende partij ontvingen een “gunstig tot zeer gunstig advies” vanwege de procureur-generaal, terwijl er in de onderlinge vergelijking van de kandidaten geen onderscheid werd gemaakt tussen “gunstig” en “tot zeer gunstig”, maar alle adviezen als “gunstig” werden bestempeld. De bewering dat de verzoekster ervaring heeft in de gemeente Elsene wordt niet met concrete gegevens gestaafd en het komt overigens de Raad van State niet toe de feitelijke gegevens van de zaak te beoordelen.

15. In de memorie van wederantwoord stelt de verzoekster dat uit de puntentabel blijkt dat de tussenkomende partij een totaal van 12 punten behaalde op de criteria “ervaring in de gemeente” en “ervaring in het vacante kantoor” terwijl de verzoekster er slechts 2 kreeg. Aldus wordt de bewering van de verwerende partij dat de benoemde partij 10,5 punten meer scoort dan de verzoekster, terwijl de eerstgenoemde met het criterium ervaring slechts 6 punten meer scoort tegengesproken.

16. De tussenkomende partij betoogt dat enkel de manifeste beoordelingsfout tot vernietiging kan leiden en daarvan is in onderhavig geval geen sprake. Binnen hun eigen beoordelingsbevoegdheid hebben de adviesoverheden alsook de minister rekening gehouden met de in de omzendbrief nr. 116 voorgestelde handelwijze bij de vergelijking van titels en verdiensten van de verschillende kandidaten. Zo was het volkomen gerechtvaardigd en redelijk dat de verwerende partij rekening kon houden met de ervaring opgedaan in de gemeente/stad en in het betrokken kantoor. Noch de verzoekster noch de Raad van State kunnen hun appreciatie in verband met de keuze van de criteria op basis waarvan de vergelijking geschiedt in de plaats stellen van die van de verwerende partij. Ook de weging van de gehanteerde criteria behoort tot de beoordelingsbevoegdheid van de bevoegde overheden. Voorts meent de tussenkomende partij, in navolging van de verwerende partij, dat de verzoekster geen belang heeft bij het argument dat zij een gunstig tot zeer gunstig advies verkreeg van de procureur-generaal, terwijl de minister in zijn lijst slechts melding maakte van een gunstig advies. Hetzelfde geldt immers voor de tussenkomende partij. De kandidaten die dergelijk advies verkregen, werden

trouwens op voet van gelijkheid behandeld door de minister. Tot slot stelt de tussenkomende partij dat de eerste bestreden beslissing afdoende gemotiveerd in de zin van de formele motiveringswet.

Beoordeling

17. Zo algemeen als het gesteld is, is het voor de Raad van State niet duidelijk welke meerwaarde de "ervaring in de gemeente" kan bieden bovenop de ervaring in het arrondissement. Een gerechtsdeurwaarder opereert immers in alle gemeenten van een arrondissement. De omstandigheid dat de gerechtsdeurwaarder zijn kantoor in een bepaalde gemeente moet houden -maar dat op vraag van de betrokkene kan gewijzigd worden- is voor die beoordeling ook niet relevant, omdat de toewijzing van een kantoor aan een nieuw benoemde niet noodzakelijk moet gebeuren in de gemeente van de vacature en de minister ter zake een discretionaire bevoegdheid bezit, zodat hij kan beslissen dat het algemeen belang vereist dat het kantoor in een andere gemeente dan die van het opengevallen ambt zal gevestigd worden. Het is kennelijk onredelijk om de periode van ervaring in de gemeente zonder meer -met name zonder aanwijzing van zeer bijzondere omstandigheden die aan een ervaring in een welbepaalde gemeente een meerwaarde verlenen- als een supplementair voordeel te honoreren en bepaalde kandidaten aldus zonder deugdelijke verantwoording toe te laten hun puntenaantal, verkregen voor hun ervaring in het arrondissement als supplement bij de globale ervaring, te verdubbelen.

De "ervaring in het vacante kantoor" biedt de meerwaarde van de bekendheid met de organisatie en werking van een bepaald kantoor en leidt misschien tot een spoedige efficiënte werking, maar dit is -los van de vaststelling dat de benoeming niet gebeurt in een welbepaald kantoor- geen meerwaarde betreffende de eigenlijke dienstverlening aan de gemeenschap, die bij de onderlinge afweging van de bekwaamheden nochtans voorop moet staan. Het is kennelijk onredelijk om ook die ervaring zonder meer als een supplementair voordeel voor de uitoefening van het beroep te honoreren.

De perioden van ervaring in de gemeente en in het kantoor geven op zich en in het algemeen geen meerwaarde aan de globale ervaring, aangevuld met de duur van de ervaring in het arrondissement. Ten onrechte werden zij door de verwerende partij dan ook betrokken bij de initiële vaststelling van de rangschikking van de kandidaten op grond van objectieve criteria. A fortiori kan geen redelijke verantwoording bedacht worden om, voor de vaststelling van de duur waarin beroepservaring werd opgedaan, de betreffende subcriteria één na één afzonderlijk met dezelfde graadmeter te waarderen en de behaalde punten te totaliseren, omdat daarmee de criteria van de duur van de globale ervaring in het ambt en de daarbij aansluitende meerwaarde, volgend uit de ervaring in het arrondissement, ontwaard worden, terwijl zij nochtans voorop moeten staan in de beoordeling.

De voormelde criteria, toegepast zoals de omzendbrief nr. 116 het voorziet, kunnen niet leiden tot een regelmatige rangschikking van de kandidaten. Door de omzendbrief te gebruiken als grondslag voor het weren van de kandidatuur van de verzoeker, heeft de verwerende partij de gelijkheid onder de kandidaten geschonden en het motiveringsbeginsel miskend.

Het tweede middel is gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt het koninklijk besluit van 15 december 2009, waarbij Hugues Hellebaut wordt benoemd tot gerechtsdeurwaarder in het gerechtelijk arrondissement Brussel.

De Raad van State verwerpt het beroep voor het overige.

2. Dit arrest dient bij uittreksel te worden bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

3. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 125 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 18 januari 2013, van de algemene vergadering van de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, die was samengesteld uit:

de HH.	Roger Stevens,	Voorzitter van de Raad van State,
	Dierk Verbiest,	kamervoorzitter,
	Michel Leroy,	kamervoorzitter,
	André Vandendriessche,	kamervoorzitter,
Mevr.	Odile Daurmont,	kamervoorzitter,
de HH.	Jacques Vanhaeverbeek,	kamervoorzitter,
	Paul Lewalle,	staatsraad,
	Daniël Moons,	staatsraad,
	Johan Lust,	staatsraad,
Mevr.	Simone Guffens,	staatsraad,
de H.	Geert Van Haegendoren,	staatsraad,
Mevr.	Colette Debroux,	staatsraad,
de HH.	Eric Brewaeys,	staatsraad,
	Imre Kovalovszky,	staatsraad,
	Pierre Lefranc,	staatsraad,
	Jan Clement,	staatsraad,
	Michel Pâques,	staatsraad,
	Luc Cambier,	staatsraad,
	Bert Thys,	staatsraad,
	Pierre Barra,	staatsraad,

Mevr.	Diane Déom,	staatsraad,
de H.	David De Roy,	staatsraad,
Mevr.	Danièle Langbeen,	hoofdgriffier.

De Hoofdgriffier **De Voorzitter**

Danièle Langbeen **Roger Stevens**